

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2018r. w Suwałkach

sprawy **L. S. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie

w związku z odwołaniem L. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 10 listopada 2017 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.11.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1778) określił wysokość zadłużenia L. S. (2) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za okres od lipca 2017r. do sierpnia 2017r., na łączną kwotę 2.094,44zł z odsetkami, liczonymi na dzień wydania decyzji. Dodatkowo wskazał, że odsetki będą naliczane nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem.

Argumentował, że wnioskodawca został poinformowany o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne i jednocześnie wezwany do złożenia pisemnego wyjaśnienia w sprawie przyczyn nieopłacenia składek. Należne składki nie zostały przekazane na konto Zakładu i nie stwierdzono nadpłat na koncie wnioskodawcy z tytułu składek, które z urzędu mogłyby zostać przeznaczone na pokrycie zaległości. Dodatkowo organ rentowy wskazał, że przedmiotowa decyzja stanowi podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy.

W odwołaniu od tej decyzji L. S. (1) wskazał, iż od lutego 2016r. jego stan zdrowia na tyle się pogorszył, że musiał korzystać ze zwolnień lekarskich oraz poddać się leczeniu szpitalnemu. Z tego tytułu organ rentowy uznał go za całkowicie niezdolnego do pracy i niezdolnego do samodzielnej egzystencji. Odnośnie składek wskazał, że przez 25-letni okres prowadzenia działalności gospodarczej terminowo regulował należności z tego tytułu. Natomiast na skutek zaników pamięci spowodowanych udarem, przez okres 2 miesięcy nie opłacił składek. Za pośrednictwem biura

rachunkowego wystąpił do organu rentowego o przywrócenie terminu do opłacenia składek. Obecnie sprawa jest w Sądzie i czeka na zakończenie. Wskazał, że ma świadomość, iż jego obowiązkiem było terminowe opłacanie składek, jednak ze zwolnienia lekarskiego, które przestawił za okres do dnia 31.08.2017r. wynikało, że był niezdolny do pracy. Nie zdecydował się na wcześniejsze zakończenie działalności gospodarczej, ponieważ miał pod pieczę młodocianych pracowników – uczniów zawodu – którzy straciliby rok nauki, gdyby działalność zamknął przed dniem 31.08.2017r. Dodatkowo wskazał, iż organ rentowy potracił kwotę, która powinna pokryć wszystkie ciążące na nim zobowiązania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i dodatkowo wskazał, że wnioskodawca z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres lipiec – sierpień 2017r. Odnośnie sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w Suwałkach sygn. IV U 181/17 wskazał, iż postanowieniem z dnia 24.11.2017r. postępowanie zostało umorzone z uwagi na cofnięcie odwołania przez L. S. (1).

Sąd ustalił co następuje :

W okresie od 10.02.1992r. do 31.08.2017r. L. S. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą firmy (...) w S..

Zawiadomieniem z dnia 30.10.2017r., doręczonym L. S. (1) w dniu 03.11.2017r., został on poinformowany o wszczęciu przez organ rentowy z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za okres od lipca do sierpnia 2017r.

Przed tą datą wielokrotnie zdarzały się przypadki nieopłacenia przez odwołującego w terminie składek na ubezpieczenia społeczne. Występował on później z wnioskami do organu rentowego o wyrażenie zgody na ich opłacenie po terminie. Dotyczy to okresów: kwiecień 2004r.; marzec, lipiec, sierpień 2009r.; kwiecień i czerwiec 2010r.; grudzień 2013r.; maj 2014r.; grudzień 2014r.; grudzień 2015r.; styczeń i październik 2016r.

Za marzec i kwiecień 2017r. odwołujący również nie opłacił składek na ubezpieczenie społeczne (dobrowolne ubezpieczenie chorobowe). W dniu 06.06.2017r. wystąpił z wnioskiem o wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie, jednak decyzją z dnia 26.06.2017r. odmówiono mu.

Decyzją z dnia 12.06.2017r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.06.2017r. do 21.06.2017r. z ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, ponieważ od dnia 10.03.2017r. nie podlegał takiemu ubezpieczeniu w związku z nieopłaceniem należnej składki za marzec i kwiecień 2017r. Niezdolność powstała od dnia 21.04.2017r., a zatem w okresie niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu. L. S. (1) złożył odwołanie od tej decyzji do Sądu Rejonowego w Suwałkach – sygn. IV U 181/17. Na rozprawie w dniu 24.11.2017r. cofnął odwołanie i postanowieniem z tego dnia Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w sprawie. Odwołujący złożył zażalenie na to orzeczenie, jednak postanowieniem z dnia 12.12.2017r. zostało ono odrzucone w trybie art. 370 kpc, jako spóźnione. Dodatkowo Sąd Rejonowy wskazał, że nowa okoliczność podawana w zażaleniu przez odwołującego tj. prowadzenie przeciwko niemu egzekucji przez organ rentowy z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne za okres od lipca do sierpnia 2017r., nie ma wpływu na wynik postępowania w sprawie o zasiłek chorobowy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1778 ze zm.) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu rozliczenie składek, o których mowa w ust. 1, oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych podlegających rozliczeniu na poczet składek następuje w deklaracji rozliczeniowej według ustalonego wzoru. Nie podlegają rozliczeniu w deklaracji rozliczeniowej zasiłki wypłacone przez płatnika bezpodstawnie.

Bezspornie za lipiec i sierpień 2017r. odwołujący nie opłacił należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne. Potwierdził, że miał świadomość ciężącego na nim obowiązku, jako płatnika składek, jednak ich nie uiścił. Wskazywał, że był wówczas w trudnej sytuacji finansowej. Natomiast swoje stanowisko w niniejszej sprawie tłumaczył wyjaśnieniami pełnomocnika organu rentowego, który w sprawie IV U 181/17 wskazał, że na wnioskodawcy nie ciąży żadne zaległości. Odwołujący uznał, że został wprowadzony przez Sąd i organ rentowy w błąd. Stanowisko odwołującego należało uznać za nietrafione.

Zakres decyzji, która była przedmiotem postępowania przed Sądem Rejonowym w Suwałkach w sprawie IV U 181/17 dotyczy odmowy przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego, gdyż nie opłacił za konkretne miesiące (marzec i kwiecień 2017r.) składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. W sprawie tej Sąd Rejonowy nie zajmował się kwestią składek za lipiec i sierpień 2017r., nie tylko dlatego, że nie została wówczas jeszcze wydana decyzja w tym zakresie, ale też ze względu na właściwość rzeczową Sądu. W związku z uprawomocnieniem się postanowienia o umorzeniu postępowania w sprawie o zasiłek chorobowy, w związku z cofnięciem odwołania przez L. S. (1), prawomocna stała się decyzja organu rentowego z dnia 12.06.2017r. o odmowie przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego. Wnioskodawca co prawda podjął próbę wzruszenia postanowienia Sądu, jednak była on nieudana z uwagi na uchybienie terminowi do złożenia zażalenia. Należy zwrócić uwagę, że Sąd Rejonowy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 12.12.2017r. wyjaśnił odwołującemu, że okoliczności związane z nieopłacaniem przez niego składek za okres lipiec – sierpień 2017r. nie mają znaczenia w sprawie IV U 181/17. Skutki prawne zakończenia postępowania w sprawie IV U 181/17 i uprawomocnienia się decyzji z dnia 12.06.2017r. są wiążące dla odwołującego, jak i Sądu. Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że okoliczności związane z zaległościami wnioskodawcy z tytułu składek za lipiec i sierpień 2017r. nie stanowiły przedmiotu oceny w tym postępowaniu.

Ponadto sprawa IV U 181/17 zawisła przed Sądem Rejonowym w dniu 01.09.2017r. (data wpływu odwołania) i już wówczas wnioskodawca miał świadomość, że nie opłacił składek za lipiec i sierpień 2017r., nie została jednak jeszcze wydana decyzja w tym zakresie.

Oceniając zasadność odwołania w przedmiotowej sprawie, Sąd nie dopatrywał się uchybień po stronie organu rentowego, które mogłyby spowodować zmianę zaskarżonej decyzji. Wnioskodawca również nie przedłożył dowodów, które miałyby wpływ na zmianę przedmiotowej decyzji. Fakt nieopłacenia składek za lipiec i sierpień 2017r. nie budził wątpliwości. Wnioskodawca nie zgłaszał zastrzeżeń co do okresu i wysokości zaległości. Za błędne należy uznać twierdzenie odwołującego, że istniały podstawy do przyjęcia przez niego, że na etapie postępowania w sprawie IV U 181/17 organ rentowy ściągnął z jego świadczenia rentowego całą kwotę stanowiącą zaległość z tytułu nieopłaconych składek. Wskazywał w tym zakresie na stanowisko pełnomocnika organu rentowego. Tak jednak nie było, na co wskazuje sekwencja zdarzeń i fakt, że odwołujący jeszcze przed cofnięciem odwołania w sprawie IV U 181/17 wiedział o wszczęciu przez organ rentowy postępowania w sprawie nieopłaconych składek za lipiec i sierpień 2017r.

Oceniając stanowisko odwołującego i przedstawioną przez niego argumentację Sąd miał na uwadze, że jest on osobą, która prowadziła działalność gospodarczą przez 25 lat, zatem ma doświadczenie związane np. z kontaktami z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, obowiązkami na nim ciężącymi etc. Świadczą o tym wnioski, które na przestrzeni lat składał w sytuacji opóźnienia w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne. Nic nie stało zatem na przeszkodzie, aby w celu skorygowania przekonania o braku zadłużenia wobec organu rentowego wystąpił z wnioskiem o przedstawienie zestawienia zaległości, jakie na nim ciąży. Nie ulega wątpliwości, że o istnieniu zadłużenia za lipiec i sierpień 2017r. odwołujący wiedział nie tylko z faktu, że miał świadomość nieopłacenia składek za te okresy, ale również z zawiadomienia organu rentowego o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, a następnie wydania skarżonej decyzji. Powoływanie się zatem na wyjaśnienia pełnomocnika organu rentowego w innej sprawie należy uznać za chybione.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

Mt/DP